

Merő vitalitás

Alaposan gondolja meg, aki valami ellen tollat ragad! Amire számíthat, az legfeljebb annyi, hogy az ellenérdekelt személyében szerez egy ellenséget. De ez nem lehet elég ok arra, hogy mindig engedjünk óvatosságunknak, lustaságunknak - néha-néha fel kell lázadni a reklámok önbizalomtól duzzadó, lehenyerlő stílusa ellen!

Vegyük példaként az ábrán látható, mintegy ötvenezer forintért kapható Egely-kereket. Ez az a bizonyos kerék, amivel a feltalálónak több van, és amit szokott makacosságával nekünk is el akar adni. Ezúttal nem éri be néhány soros rábeszéléssel, hanem élve az Internet lehetőségével, 34 oldalt szán a meggyőzésre. (<http://altered-states.net/egely/leiras2.htm>), de bármely kereső az **egely** betűkombináció beírására számos egyéb anyag társaságában elénk tárja az értekezést, amelynek első oldala látható jobboldalt.

Az első lapok a vitalitásmérő kerék használatára tanítanak, elmagyarázzák a mért adatok jelentését, gratulálnak az életerős példányoknak, majd a csekély eredményt elérteknek szóló tanácsok következnek. Hogyan fokozható a vitalitás? Alvással, feszültségoldó gyakorlatokkal, sporttal, vitaminokkal, nyomelemekkel, diétával, megfelelő ionszinttel. Az olvasó eddig csak egyetérthetett, jöhetnek a kevésbé hétköznapi javaslatok: zavaró zónák (vízerek vagy elektromos szmog miatt) elkerülése, majd megfelelő szerkezetű víz fogyasztása. Nincs szó pí-vízről, csak arról, hogy milyen veszélyes, ha a vízben a két proton forgásiránya ellentétes. Akinek nincs mágneses vízátalakítója, az átmenetileg fogyasszon sok nyers gyümölcsöt! Egyéb módszerek: megfelelő mennyiségű, a Napénak megfelelő összetételű fény-, szín- és íz- terápia, fülünknek kedves zene, valamint talpmasszázs.

Az írás második harmada az életerő történetével foglalkozik. Kezdődik a távol-keleti kapcsolattal, az akupunktúrával. A sötét középkorban a fölös életerő birtokosait boszorkányként megégették. De jön az újkor, Mesmer igaz tana, a mágneses gyógyítás, majd az aura és a varázsvessző. A varázsvessző mindig célt ér, a kézzátétellel gyógyítás szintén eredményes, de nem lehetnek kétségeink az asztaltáncoltatók igazában sem. Nagy vitalitású személyek közelében tárgyak elmozdulnak, elektromos eszközök elromlanak - ez a pszichokinézis. **A vitalitásmérő maga is pszichokinézis segítségével működik: egy kis tárgyat, az eszköz kerekét ily módon, a gondolataink segítségével mozgatunk** - olvashatjuk a mű kellős közepén.

Felsorolás következik a pszichokinézist kutatók működéséről. Hogy legyen ismerős név is, megtudjuk, hogy a Curie házaspár is ezt a jelenséget kutatta. **Elvégeztek számos kísérletet, de a nehézségek miatt egy másik jelenséget kezdtek vizsgálni, amit könnyebben kutathatónak és stabilabbnak vélték - a radioaktivitást.** Ezután annak igazolása következik, hogy az Egely-kerék nem elektromos, nem mágneses, nem termikus hatásra indul meg, hanem az agy hozza forgásba. Ennek mintegy indirekt bizonyítékeként említi a szerző, hogy a legújabb kutatások szerint egyes embereknél átlagos intelligencia érhető el úgyis az agy nélkül. A konklúzió az lehetne, hogy az agy nem gondolkodásra, hanem az Egely kerék forgatására kell. A szerző annál szerényebb, hogy ezt megfogalmazza, helyette valami olyan következtetésre jut, hogy több dolog van földön és egen, mintsem bölcselmegek álmodni képes. Ilyen pl. a vákuum, **ami valójában egy nagy mennyiségű energiát tartalmazó, igen sűrű szubsztancia.....Ez a különös szubsztancia, a vákuum nem csupán kölcsönhatások révén gerjeszthető, hanem bizonyos fajta geometriai formák révén is. Nem lehet véletlen, hogy a piramisok sok ember történetében olyan nagy szerepet játszottak. Ezek az emlékművek nemcsak kultikus épületek, hanem érdekes ismeretlen biológiai és fizikai hatásokat is kiváltak.** A szupersűrű, szuperfolyékony, ám bizonyos esetekben rugalmas vákuum különböző módokon hozható rezgésbe, és ha ez megtörténik, akkor szokatlan jelenségek mennek végbe. Ennek a tanulmányozása a jövő tudományára, a tértechnológiára marad. (Így, a piramissal kiegészítve még világosabb, miért hívja kedvenc tudományát tér-technológiának a szerző.)

A szerző a továbbiakban eszközét, az Egely kereket a kisember piramisának tekinti. A rezgésbe hozott vákuumból az életerőt a mágneses monopólusok közvetítik hozzánk. Most néhány név kiemelésével - a Nobel-díjas Dirac, Millikan , majd a monopólusokkal kísérletező Ehrenhaft - a szokásos bűvészműtánc történet: a Nobel-díjasok nevét felismerve tudomásul vesszük az ismeretlen osztrák fizikus kálváriáját, és a mágneses monopólust a napi praxisban elfogadottnak tételezzük, holott Dirac és Millikan csak a kabátlopás szintjén szereplői a történetnek. Ez esetben nevük hitelesíti a tanulságot: **...a vitalitásmérő több mint játékszer - figyelmeztető jel. Azt mutatja, hogy még sok dolog ismeretlen a természettudomány számára.**

Az utolsó harmad magának a vitalitásmérőnek a története. Természettudományokban doktorrá avatott szerző a tudományos szokásoknak megfelelően nem hitt a paratudományokban, amikor matematikus felesége beszámolt kollégiumi asztaltáncoltatói emlékeiről, amelyek hitelességéhez nem férhet kétség. **Így választanom kellett: a feleségemnek ne higgyek, vagy a természettudomány törvényeit ne fogadjam el. Nem tudtam melyiket válasszam. Zavarban voltam, mert hosszú távon mindkét választás fájdalmas és kellemetlen következményekkel fenyegetett.**

Ahogy sejteni lehet, szerző a családi béke mellett döntött. Ezért a beszámoló többi része már nem tekinthető elfogulatlan munka termékének. Sokéves folyadékforgatásos kísérletei eredménye alapján született meg a piacképes Egely-kerék, amelynek félelmetes érzékenységét hat oldalon öt levélíró tanúsítja: egy orvos (minősített agykontroll tréner), egy keramikus, egy gépészmérnök, egy sakkozó és egy menedzser. Ugyanannyian vannak, mint a grafológiai elemzés hallgatósága Karinthyánál, és ugyanolyan elégedettek. Karinthy grafológusa még nem dolgozott csúcstechnikával, de az ő jellemrajza islelkes fogadtatásra talált:

...nem kell hangsúlyoznom, mennyire meglepett természetem belső rugóinak ez a kíméletlen, de őszinte feltárása. A grafológia tudománya iránti érdeklődésemet, ha lehet, csak öregbítette ez az alkalom, hogy saját bőrömmön tapasztalhattam eredményeit, különösen, miután az analízist ellenpróbának vettem alá. Ez úgy történt, hogy felhívtam az utcáról négy ismeretlen embert, és

felolvastam nekik a jellemzést, azzal a változtatással, hogy egyes szám helyett többes számot használtam - mind az öten kezünket szívünkre téve, sírva ismertük be, hogy a jellemzés tökéletes, és hogy a kitűnő grafológus belelátott a szívünkbe, az is gazember, aki tagadja. Csak az utolsó ponton volt nézeteltérés - az analízis ugyanis, befejezőképpen megállapítja rólam, hogy hajlamos vagyok a cinizmusra és gúnyolódásra, alkalomadtán erősen kritizálok, ami a kezemügyébe kerül, és nem hiszek a grafológiában. Ezen összevesztünk, mert mind a négyen - egy bádogos, egy baptista pap, egy detektív és egy ápoló a tébolydából, külön külön és együttvéve, önmagukra nézve találónak érezték ezt a leleplezést, és szenvedélyesen bizonygatták nekem, hogy a grafológusnak igaza van, mert ők csakugyan nem hiszik, hogy kézírásból el lehet találni az igazat, tehát a grafológus eltalálta az igazat. Ezzel szemben én azt állítottam, hogy én igenis hiszek a grafológiában, tehát a grafológus rosszul találta el, hogy én nem hiszek a grafológiában, de miután rosszul találta el, csak azért találta el rosszul, mert az egész grafológia nem ér egy fabatkát, tehát én nem hiszek a grafológiában, tehát igaza van a grafológusnak.

Karinthy hozzászólása azt is bizonyítja, hogy nem kell grafológusnak lenni, hogy véleményünk lehessen a grafológiáról.

Füstöss László